

เรื่อง : นักปั้นหม้อดินเผา

ณ หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง มีช่างปั้นหม้อชรา นามว่า "คุณลุงมังกร" เขาเป็นช่างฝีมือดีที่สร้างสรรค์เครื่องปั้นดินเผาทั้งดงาม แต่ไม่มีใครสนใจเครื่องปั้นของเขาเลย

มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งชื่อ "ดิน" เขาชื่นชมในความสามารถของคุณลุงมังกรและใฝ่ฝันอยากจะเป็นช่างปั้นที่เก่งกาจแบบคุณลุง วันหนึ่ง เขาตัดสินใจไปขอเป็นศิษย์

"คุณลุงครับ ผมอยากปั้นหม้อให้ได้เหมือนคุณลุง" ดินพูดอย่างกระตือรือร้น

คุณลุงมังกรยิ้มบาง ๆ แล้วยื่นก้อนดินเหนียวให้ "จั่นลองปั้นดูสิ"

ดินเริ่มต้นปั้นด้วยความมั่นใจ เขาปั้นหม้อเป็นรูปร่างต่าง ๆ แต่ก็ไม่เคยเหมือนกับที่คุณลุงปั้นได้สักที เมื่อเห็นดังนั้น คุณลุงจึงให้ดินทำเพียงแค่อันถ้วยกลม ๆ ไปเรื่อย ๆ เป็นเดือน ๆ

ดินเริ่มท้อแท้ "คุณลุงครับ ทำไมผมต้องปั้นถ้วยแบบเดิมซ้ำ ๆ ด้วย ผมอยากปั้นสิ่งที่สวยงามเหมือนคุณลุง"

คุณลุงมังกรตอบอย่างใจเย็น "จงให้เวลากับความเรียบง่ายเสียก่อน ความชำนาญจะมาพร้อมกับความอดทน"

ดินทำตามที่คุณลุงสอนต่อไป แต่ก็ยังรู้สึกเบื่อหน่ายในบางครั้ง เขาเฝ้ามองคุณลุงปั้นเครื่องปั้นดินเผาที่ซับซ้อนด้วยความอิจฉา แต่ก็ยังคงปั้นถ้วยของตัวเองต่อไป

จนกระทั่งวันหนึ่ง ดินได้ยินข่าวว่ามีพิพิธภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาชื่อดังจะมาเยี่ยมชมหมู่บ้านของพวกเขาเพื่อหาศิลปินคนใหม่ ดินตื่นเต้นมากและขอคุณลุงปั้นหม้อทั้งดงามเพื่อสร้างความประทับใจ

แต่คุณลุงกลับบอกว่า "ไม่จำเป็นต้องพยายามทำอะไรที่เกินตัวหรอกนะ เจ้าแค่ทำในสิ่งที่ทำมาตลอดอย่างตั้งใจที่สุดก็พอ"

ดินไม่เข้าใจ แต่เขาก็ยอมทำตามและเลือกถ้วยที่เขาปั้นมาตลอดอย่างตั้งใจที่สุดมาแสดงในวันนั้น ในวันงาน คนในหมู่บ้านต่างก็ชื่นชมความสวยงามของเครื่องปั้นของคุณลุงมังกร แต่เมื่อคณะกรรมการจากพิพิธภัณฑ์ได้เห็นถ้วยของดิน พวกเขากลับทิ้งในความสมบูรณ์แบบของถ้วยนั้น

"ถ้วยใบนี้สมบูรณ์แบบมาก ลายเส้นเรียบง่ายแต่ทรงพลัง" คณะกรรมการคนหนึ่งกล่าว "มันแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความทุ่มเทที่หาไม่ได้ง่ายๆ"

ในที่สุด ดินก็ได้รับเลือกให้ไปทำงานที่พิพิธภัณฑ์ และเขาก็เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอนมาตลอด